

ശബ്ദതാരാവലി

3

(രണ്ടാം പതിപ്പ്, രണ്ടാം വാല്യം)

ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി പത്മനാഭപിള്ള

ല

ശബ്ദതാരാവലി.

വ്യൽപത്തി ചരിത്രപ്രയോഗങ്ങൾ മുതലായവ അടങ്ങിയ ഒരു

മലയാളനിഘണ്ടു.

കൂടുതൽ വാക്കുകളും വിവരങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും

മറ്റും ചേർത്തു പരിഷ്കരിച്ചു

രണ്ടാം പതിപ്പ്.

രണ്ടാം വാല്യം.

ഡ മുതൽ ഴ വരെ

ഗന്ധകർമ്മം

ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ജി. പത്മനാഭപിള്ള.

പ്രകാശകൻ

പി. ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ.

—:0:—

പ്രതി ൧൦൦൦.

“ഭാസ്കര”പ്രസ്സ്—തിരുവനന്തപുരം.

൧൧൦൬.

വില ബ്രി. രൂപ 7.

(പകർപ്പവകാശം പ്രകാശകനിലും മറ്റും)

ഒന്നാംവാല്യത്തിന്റെ ആദ്യവും രണ്ടാംവാല്യത്തിന്റെ ഒടുവിലും പ്രസാധകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മാകുന്നു.

ലക്ഷ്മിപിപാസകൾ-വി വളരെ അധികം, അനവധി.

ലക്ഷ്മി-വി. ൧. ലക്ഷണമുള്ള. ൨. ശ്രീയുജ. ൩. ശ്രീയുജ.

ലക്ഷ്മി-൧. ശ്രീരാമന്റെ അനുജൻ സുമിത്രയിൽ ഭരതമന്ദൻ പുത്രനാണ്. ശേഷസുപ്തത്തിന്റെ ഭരതന്മാരാണ് അധ്യാത്മരാമിയണം കൊണ്ട് വെളിച്ചംകൊണ്ടു. സീതയുടെ സഹോദരിയായ ഉഷ്മിളയെ വേട്ട. രാമചന്ദ്രനോട് ലക്ഷ്മണനും വനത്തിൽ പോവുകയുണ്ടായി. പഞ്ചവടിയിൽ വെട്ടി ശുബ്ബവായുവിനെ നാസാകുലങ്ങളെ വെട്ടി. രാമരാവണയുദ്ധത്തിൽ വളരെ പരാക്രമം കാണിച്ചു. രാവണന്റെ മകനായ മേഘനാഭനെ വെട്ടി. ഭരിക്കൽ യമൻ മുനിവേദം ധരിച്ച് രാമചന്ദ്രനെ കാണുന്നതിനായി ചെന്നു. വിവരം അറിയിക്കണമെന്നു പറയാൻ ലക്ഷ്മണൻ പോയി അറിയിച്ചു. മുനിയെ രാമചന്ദ്രൻ വണങ്ങി അഭിമതം ചോദിച്ചു. സംസാരമെല്ലെ ആരെങ്കിലും വന്നു കേൾയാൽ അവനെ വധിക്കാമെന്നു സത്യചെയ്യുന്നപക്ഷം വന്നുകാട്ടും പറയാമെന്നു മുനി പറഞ്ഞു. അതു സമ്മതിച്ച് ലക്ഷ്മണനെ സപാമിതോപരചാരത്തിൽ സൂക്ഷിപ്പാനായി നിയമിച്ചു. ഉടൻ ഭഗവാനെ കാണാൻ ഭവംസസ്ത്വ മന്ദിരം വന്നുചെന്നു. മുനിയുടെ മുട്ടുകൊണ്ടും കലനാശത്തെ ഭയപ്പെട്ടും ലക്ഷ്മണൻ സംസാരമെല്ലെ ചെന്നുകേൾ മുനി വന്നുനില്ക്കുന്ന വിവരം അറിയിച്ചു. അവർ രമ്മിൽ കണ്ടു പിരിഞ്ഞശേഷം ശ്രീരാമൻ സത്യപരിപാലനാർത്ഥം ചിന്ത തുടങ്ങി. വധവൃക്യാഗവൃം നമമെന്നു തീർച്ചയാക്കി അന്തരനെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ലക്ഷ്മണൻ സര

സ്രാജിതീരത്തിൽ ചെന്നു ബ്രഹ്മധ്യാനരത്നപരനായി യോഗത്തോടെ സ്ഥിതി ചെയ്തു. ഉടൻ ഇന്ദ്രൻ വിമനവുകൊണ്ടു വന്നു ലക്ഷ്മണനെ അതിൽ കയറ്റി സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി സുഖമായി പാപ്പിച്ചു. പുത്രന്മാർ-അംഗങ്ങൾ ചന്ദ്രകേതു.

൨. വണരംകോഴി. ൩. ഭദ്രാശ്വനന്റെ പുത്രൻ. (അഭിമത്യ കൊണ്ടു). ൪. ശ്രീയുജവൻ.

ലക്ഷ്മി-൧-അടയാളം.

ലക്ഷ്മി-൧. വണരംകോഴിപ്പിട. ശ്രീയുജയ്ക്കു എന്നർത്ഥം. ൨. രാമരാജി. ൩. വെളുത്ത കണ്ടകാർച്ചുണ്ടു. ൪. കാട്ടുപാവൽ. ൫. ഇളിമധുരം. ൬. വാചുരത്നത്തിനു അനന്യം വരായ്ക്കൊണ്ടു അതിനെ കൃഷിച്ചു അസംഖ്യമായി നാം കല്പിക്കുന്ന മറ്റു പ്രവൃത്തി.

ലക്ഷ്മി-൧-൨. ഭഗവതേ. ൩. മന്ദിരം. ൪. വേണിമാധവൻ. ൫. പുത്രൻ. ൬. ധർമ്മ അമ്മയുടെ നാമം. ൭. അത്രിതോത്രം. ൮. വാണി എന്നു ചെന്നപ്പേർ. ൯. രഘുനാഥൻ. ൧൦. വളരെ പ്രാചീനനല്ല. ൧൧. ചാണഡീകചപഞ്ചാശിക നിമിഷിച്ചു.

ലക്ഷ്മി-൧. അടയാളം. പദാർത്ഥം കാണിച്ചുതന്നതു് എന്നർത്ഥം. ൨. പ്രധാനം.

ലക്ഷ്മി-൧. വിഷ്ണുവിന്റെ ഭാഗ്യം, കമൻ്റെ അമ്മ. പാൽക്കടലിന്റെ പുത്രിയെന്നത്രെ. ശ്രീ. മയ്യൂർക്കോരെ അറിഞ്ഞുകാണുന്നവർ എന്നർത്ഥം. (അന്തിയായി നടക്കുന്നവർക്ക് ശ്രീ സ്ഥിരയല്ലല്ലോ). പശുയങ്ങൾ-ലക്ഷ്മി, പത്മം, പത്മം, കമലം, ശ്രീ, ഹരിപ്രിയം, ഇന്ദിരം, ലോകമാരാവ്, മാ,

രമാ. മംഗലദേവതാ, ഭാഗ്യാവി, ലോക
 ജനനി, ക്ഷീരസാഗരകന്യാകാ. ട. സ
 വന്തു, ധനാഭിസൂലി. ന. ശോഭ
 ട്. തിരുതാളി. തി. മഞ്ഞൾ. തു. പ്രഥി
 എന്ന ഭക്ഷേധം. റ. വൃദ്ധി. വൃ. ഞാ
 ട്. ന്. വെളുത്ത തുളസി. മം. മുത്തു.
 മ. മ. ഭാരിലത്താമര. മ. മ. ഭംഗി, അ
 ട്. ട്.

ദൈവതരീയ സംഹിതപ്രകാരം ല
 ക്ഷ്മിയം ശ്രീയം ആദിത്യന്റെ ഭാഗ്യമാ
 രെന്നു കാണുന്നു.

ലക്ഷ്മീകാന്തൻ-വിഷ്ണു.

ലക്ഷ്മീഗൃഹം-ചെന്നാമരപ്പുവ്.

ലക്ഷ്മീനാഥൻ-വിഷ്ണു.

ലക്ഷ്മീപതി-മ. വിഷ്ണു. ട. കവുണ്ണു.

ന. ഇലവംഗപ്പുവ്. ട്. രജാവു.

ലക്ഷ്മീപുത്രൻ-മ. കരിര. ട. കശൻ.

ന. ലവൻ. ട്. കാമദേവൻ.

ലക്ഷ്മീപുഷ്പം-മാണിക്യം.

ലക്ഷ്മീഫലം-കൂവളം.

ലക്ഷ്മീരമണൻ-വിഷ്ണു.

ലക്ഷ്മീവൽ-വി. ലക്ഷ്മിയമ്മ, ശ്രീയമ്മ.
 (വാൻ, വരീ, വൽ).

ലക്ഷ്മീനാരം-വ്യാഴം.

ലക്ഷ്മീവേളം— പയിനേണ്ണ, കപ്പൂര
 ടെന്തലം. (Turpentine).

ലക്ഷ്മീശൻ-വിഷ്ണു.

ലക്ഷ്മീസഹോദരൻ-മ. ഇന്ദ്രന്റെ ക
 റിര. ട. ചന്ദ്രൻ.

ലക്ഷ്മി-വി. മ. കാണപ്പെട്ടവാൻ രക്ഷ.
 ട. അറിയപ്പെട്ടവാൻ രക്ഷ.

ലക്ഷ്മിദേവം-ലാക്ഷ്മിക്കൽ.

ലക്ഷ്മി-മ. അടയാളം. ട. ലക്ഷ്മ.
 ന. നൂറായിരം. ട്. വഞ്ചന. തി. തെ
 ളിവ്.

ലക്ഷ്മിജനം-വി. ലക്ഷ്മണപ്പുറി ഏ
 ല്യാം അറിയാവുന്ന, അസ്പ്രപ്രയോഗ
 ത്തിൽ സാമന്ത്രിമുളി. (നാമം-ലക്ഷ്മ
 ജനനം).

ലഗഡം-വി. അഴകളു. ട. പ്രിയമുളി.

ലഗാൻ-കടിഞ്ഞാൺ.

ലഗായിക്ക-മേളം കൂട്ടുക, തകർക്കുക.

ലഗിതം-ലഭിച്ചു, കിട്ടിയ.

ലഗുഡം-മ. വടി, (ലഗുരം, ലഗുലം
 ഇങ്ങനെയുമാവാം), കറുവടി. ട. ചേമ
 ന്ന അരുളി.

ലഗ്നം-വി. ചേന്നിരിക്കുന്നു.

ലഗ്നകൻ- മാമുക്കാരൻ, മദ്ധ്യസ്ഥൻ,
 ലജ്ജിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. മരോര
 പശ്ചാത്യം— പ്രതിഭുവൻ.

ലഗ്നൻ-മദയാന.

ലഗ്നം-ഉഭയരാശി, അരികളുടെ ഉഭയ
 ത്തിന്റെ ചേർ. ഫലത്തോടു യോജിച്ചു
 നില്ക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ചോരിൽ ചകും പന്ത്രണ്ടു ലബ്ധമാ
 ണ്. കാരോ ഭാഗത്തിന് 'രാശി' എന്നു
 പറയപ്പെടുന്നു. അതിൽ കിഴക്കുവശ
 ത്തു് ഏതുസമയം ഏതുരാശി ഉഭിക്കുന്നു
 അതിന്റെ പേരത്രേ ലഗ്നം. ചോരിൽ
 ചകും സഭാ പ്രഭിക്കിണമായി ചുറ്റി
 ത്തിരിയുന്നു. അതിന്മേലുള്ള സൂര്യൻ
 ഗ്രഹങ്ങൾ വിപരീതമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു.
 ചോരിതാസ്രസിദ്ധാനം ഇപ്രകാരമാ
 ണല്ലോ.

ലഗ്നാധിപൻ-ഉഭയരാശിയുടെ നാഥൻ.

ലഗ്നിക-പത്തുവയസ്സു ചെന്നു ചെൺ.

ലഘുമാവു-മ. അക്ഷേപശബ്ദങ്ങളിൽ
 ഒന്ന്. ട. ഏറ്റവും ലഘുത്വം, കനം
 കുറയുക എന്നർത്ഥം.

ലഘുഷ്ണ-വി. ഏറ്റവും ലഘുവായ.

ലഘു-വി. മ. ദേശമില്ലാത്ത. ട. സാര
 മില്ലാത്ത. ന. ചെറിയ. ട്. തിമിള

മുഖ്യം മി സെന്റർമുഖ്യം. എ. റീനമം
യ റ വെട്ടിപ്പള്ള. വ. ക്ഷീണമുള്ള
ൻ. ഹ്രസ്വമായ (നാമം ലഘുരപം =
രേമിപ്പം). (ഘ. ഘ. ഘ).

ലഘു-കാലതാമസം ക്രമം.

ലഘു-മ. രാമച്ചം. റ. ലംമലങ്കം.
ന. കാരകിൽ ട്. ഇഷ്ടമായിട്ടുള്ളത്;
അല്പമായിട്ടുള്ളത്. ലംഘിക്കപ്പെടുന്നതു്
എന്നർത്ഥം. ട്. ചെറുപയറ്റ്. മി. ചൊ
നകപ്പല്ല്. എ നകരം

ലഘുകായം-ആട്.

ലഘുവക്രമമുദി-പാണിനിയുടെ വ്യക്ത
ണം. (വരദോഷൻ സംഗ്രഹിച്ചതു്).

ലഘുരപം-കനക്കരവ്. ലഘുരപം > <
മുതലം

ലഘുനാമം-അകിൽ.

ലഘുലക്ഷണം - ചെറിയ തോതിലുള്ള
ഭക്ഷണം, ഘൃഗ്വത്തിൽ മറ്റ് ഭക്ഷണ ഭക്ഷ
ണം (കഞ്ഞി, കപ്പി, മുതലായവ)

ലഘുശബ്ദം-അവത്തു്.

ലഘുലയം-രാമച്ചം. രോഗങ്ങളെ ലഘു
ക്കുന്നതും മൂലയിൽ ചേർന്ന കിടക്കുന്നതും
എന്നർത്ഥം.

ലഘുപീ-മ. സാരമില്ലാത്ത സ്പീ. റ കന
മില്ലാത്ത ഒരു വാഹനം, ഒരുമാതിരി
വണി ന. ചേനകപ്പല്ല്.

ലഘു-മ. രാവണൻ പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലം.

ലഘുപീവ് സിംഹമുഖം അല്ലെങ്കിൽ
സിംഹം ആകുന്നു റോ യോജന
യുണ്ടു്. ഇലക്ഷ എന്നതിനു പ്രകാശി
ക്കുക എന്നർത്ഥം. ലഘു വിശ്വകർമ്മാവു
സ്വർണ്ണകോണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു നഗര
മാണു്. ഭഗവതപുരാണപ്രകാരം ലഘു
നഗരം മേരുപർവ്വതത്തിന്റെ ഒരു ശിഖര
മാണു്. വായു ശിഖരംപൊട്ടിച്ചു സമു
ദ്രത്തിലേക്കെറിഞ്ഞതു ലഘുനഗരമായി
പ്പേർന്നു്.

‘വിശ്വകർമ്മാവു നിമ്മിച്ചിടത്തുണ്ടാ
പുരാവിശ്വകർമ്മനാമകരമായ ലഘു
രംഭക്ഷണാസ്തിയിൽ ത്രികദശലക്ഷ
പതിനേഴു രാജാവിന്മാർക്കു വാണീടു
വാൻ വിചിത്രമായ’.

(അദ്ധ്യായത്തുമാത്രം)

ഘ. പാതിവ്രതമില്ലാത്ത സ്പീ. ന.
മുഖ്യം മുള്ളു കടല. ട്. വെളുത്ത നറു
നീണ്ടി.

ലഘു-മുട്ട.

ലഘു-നംകൂരം.

ലഘു-ശ്രീരാമൻ.

ലഘു-ഹനുമാൻ.

ലഘുവികാ-ലോകപ്പല്ല്. ലഘുവിൽ
കൃഷിയെല്ലാക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. (പാ
രങ്ങൾ ലഘുവിക, ലഘുവിക).

ലഘു(ക)ൻ-പ്രിയൻ

ലഘുനാ-മ. അപ്പുറത്തുള്ള കടൽക.
ഘ. ഉപവാസം ന. അതിക്രമം. ട്.
കതിരയുടെ ഒരുമാതിരി നടുപ്പ്. മി.
വിശ്വാസമായ പ്രവൃത്തി.

ലഘുവികന്നം-മ. അതിക്രമിക്കുന്നു, ഘ.
നിക്കേയിക്കുന്നു.

ലഘുവിത-വി. ലംഘിക്കപ്പെട്ടു.

ലഘു, ലഘുനിയ-വി. ലംഘിക്ക
ന്നുക്കു

ലഘു-മ. സമ്മാനം, ഘ. കൈക്കൂലി.

ലഘു-മ. അടിവശം. ഘ. വാൽ.

ലഘു-മ. ഭരവിടിച്ചി.

ലഘു-മ. നാണം. മറ്റു പട്ടുയങ്ങൾ-
മനുഷ്യം, ശ്രീ, രൂപം, ശ്രീഡ. ഘ.
മുക്കുറി.

ലഘുവക്ര-വി. ലഘുവെ മനപ്പിക്ക
ന്നുക്കു

ലഘുവികന്നം-നാണിക്കുന്നു. (സ. ശ്രീ.
ലഘുവികന്നം).

ലജ്ജിത-വി. നാണിച്ചു, ലജ്ജിച്ചു.
 ലജ്ജികാ-വൃദ്ധിചാരിണി.
 ലടൻ-ദർശി. ൨ കവച്ചുകാരൻ.
 ലടഭി-വി സൗന്ദര്യമുള്ള, ഭംഗിയുള്ള.
 ലടഭാ-സുന്ദരിയായ യുവതി.
 ലടപം-കതിര.
 ലട്ടു-പമ്പരം, കുട്ടികൾ കളിക്കുന്ന ഒരു സാധനം.
 ലടപാ-മ. ഉൾകരികിൽപക്കി, ചീവൽ പക്കി. ൨ പാതിലുക്തമില്ലാത്ത സ്ത്രീ. ൩. കഴമ്പി. ൪. കയ്യുമരം. ൫. കതിര. ൬. ഒരു രോഗം. ൭. നേറ്റിയിലെ ഒരു മുഴി.
 ലഡഹ-വി. ഭംഗിയുള്ള
 ലഡായി-ശബ്ദം
 ലഡ്ഡു, ലഡ്ഡുകൾ- ഒരു പല ഹാരം.
 നെയ്യപ്പത്തിനു ഈ പേരാണ് കാണ്മാനുണ്ട്. ഈപ്പാൾ നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ലഡ്ഡുവു നെയ്യപ്പവുമായി ഒരു യോജിപ്പും കാണുന്നില്ല
 ലഡനപുരം-ലഡൻ നഗരം.
 ലത-മ. വള്ളി. ചുറ്റുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ൨. വെളുത്ത നരനീണ്ടി. ൩. ലതകസ്തുരികാ. ൪. വെളുത്ത വലിയ വിച്ചകം. ൫. ചെറുപ്പന ൬. വെങ്കടക. ൭. ഞാഴൽ പടൻകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ൮. മാധവി. ൯. കൈവത്തികം വള്ളി. ൧൦. ചോനകപ്പല്ല്. ൧൧. മരങ്ങളുടെ കോമ്പ്. ൧൨. കരകത്തിമുല്ല. പരിമളമുള്ളതുകൊണ്ടു് മരങ്ങളുടെ മനസ്സുകളെ ആഹ്ലാസം ചെയ്യുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ൧൩. സ്ത്രീ.
 ലതാഗ്രഹം-വള്ളിക്കടൽ, വള്ളിപ്പടപ്പ്
 ലതാംഗം-സുന്ദരി. ൨. കർക്കശംഗി.
 ലതാജിഹ്വം-പായ്.

ലതാതര-മ. തെങ്ങു്. ൨. കരിമ്പക.
 ലതാന്തം-പുഷ്പം.
 ലതാമൃഗം-കരങ്ങു്.
 ലതായാവകം-പവിഴം.
 ലതാരസനം-സപ്പം.
 ലതാക്ക-വി. പച്ചനിറമുള്ള.
 ലതാക്ക-പച്ചനിറമുള്ള ഉള്ളി.
 ലതാലകൻ-ആന.
 ലതാവൃക്ഷം-മ. തെങ്ങു്. ൨. മരതു്.
 ലതാവ്രതാനിനീ-വള്ളിപ്പടപ്പ്.
 ലതികാ-വള്ളി.
 ലത്തികാ-ഒരുവക ഗോളി.
 ലത-ഒരുവകയും. പശ്ചാത്തലം-കർണ്ണ, ഖരീ, കോലി. (ലതക്കാർ=സുരോപ്പി ലുള്ള ഒരു ഭിക്കാക്കു് പറയപ്പെട്ട ഒരു പേർ. ലത, ലത=ഹോളൻഡ്. (Holland).
 ലതക്കാർ-ഡച്ചുകാർ.
 ലപനം-മ. മുഖം, മുഖവിഖം, വാഴ്. ൨. വാഴ്, വർത്തനം, സംസാരം.
 ലപിത-വി. പറയപ്പെട്ട.
 ലപിത-വാക്ക്, പറയപ്പെട്ടതു്.
 ലബ്ധ-വി. ലഭിക്കപ്പെട്ടു, ലഭിച്ചു.
 ലഭിക്കപ്പെട്ടതിനു പശ്ചാത്തലം-(പ്രാപ്തം, പ്രണിഹിതം).
 ലബ്ധാർണ്ണ-വി. മ. വിമൃശമുള്ള. ൨. ഹൃദയാലസം സൂതിക്കപ്പെടുന്ന.
 ലബ്ധവർണ്ണ-വി.ലാൽ.
 ലബ്ധാ-വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യാത്ത തർക്കവുള്ളവർ
 ലബ്ധി-ലാഭം.
 ലഭസം-മ. ധനം. ൨. കതിരയെ കെട്ടുന്ന കയർ
 ലഭിക്കുന്ന-കിട്ടുന്ന.
 ലഭ്യ-വി. ലഭിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയും.

ലംപടൻ-സ്രീകളിൽ അധികം ആഗ്രഹമുള്ളവൻ, സമർത്ഥൻ, കൊതിയുള്ളവൻ, കഴിഞ്ഞാണി.

ലംപടം-സമർത്ഥം.

ലംഫം-ചാട്ടം.

ലംബെ-വി. മ. നീളമുള്ള, വിസ്താരമുള്ള. ഹ. തുങ്ങിയ, (ലംബരേഖ Perpendicular).

ലംബെകണ്ണി-മ. രണഗീതപ്പക്ഷി. ഹ. കഴുത. ന. ആട്. ര. ആന. തി. അഴിഞ്ഞി. എ. പത്തൂർ.

ലംബെകം-മ. ചുവതുകെട്ടുന്നതിനു കൊണ്ടുമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കണ്ടും നൂലും. ഹ. (ക്ഷേത്രവ്യവഹാരത്തിൽ) നെടുങ്ങനെയുള്ള രേഖ; ലംബരേഖ.

ലംബെഗ്രീവം-ഭട്ടകം.

ലംബെനം-മ. തുങ്ങുക. ഞാണുകിടക്കുക. ഹ. കഴുത്തിലിടുന്ന ഒരുമേതിരി മാല, അയവായി കെട്ടുന്ന കണ്ണാഭരണം. തുങ്ങിനില്ക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം.

ലംബെറം-മ. കൈക്കുലി. ഹ. തുക്കം, ഞാലുക. ന. വണ്ടാരകോഴി.

ലംബെമാന-വി. തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന, ആശ്രയിക്കുന്ന.

ലംബെറം-മ. ലക്ഷ്മി. ഹ. ഭക്തം. ന. പേച്ചുര.

ലംബിക-അണ്ണാക്ക.

ലംബിക്നം-ഞാണുകിടക്കുന്നു.

ലംബിത-വി. മ. ലംബിക്കപ്പെട്ട, ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട. ഹ. തുങ്ങിയ.

ലംബോദരൻ-മ. ഗണപതി. തുങ്ങിയ വയറുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം. ഹ. കടവയറുള്ളവൻ.

ലംബൊയ്ക്കം-ഭട്ടകം.

ലംബെറയ്ക്കം-ഭട്ടകം

ലംഭനം-മ. ശകാരം. ഹ. നീണ്ട. ഇ. ലംഭം.

ലംഭിത-വി. ലഭിക്കപ്പെട്ട, കേടുക്കപ്പെട്ട.

ലമകൻ-പ്രിയൻ.

ലമ്മാണികരം-അവസാനമടക്കുന്ന ധാന്യവ്യവഹാരികളിൽ ഒരു വകക്കാർ.

ലമ്മി-വി. അഴിമതിയുള്ള.

ലയപുത്രീ-നൃത്തംചെയ്യുന്നവൾ.

ലയം-മ. നാശം.

ലയത്തിന്റെ നാനാർത്ഥങ്ങൾ-‘നാശം സംശ്രേഷ്ഠനായ നായ്ക്കുടമയുടെ വേലായ്’

ഹ. നൃത്തഗീതാഭിഹിതം മെരിച്ച് ഉപയോഗിക്ക.

ലയം എന്നതു ഗീതവെച്ചുണ്ടുണ്ടായ പാലാലിവിന്യാസങ്ങളുടേയും ക്രിയാകരങ്ങളുടെ സാമ്യവസ്തുതയുടെ പേരുകൾ

ന. ദ്രാവണം. ര. മുറുകെ പിടിക്കുക.

തി. ഉല്ലാസം. എ. ഭവനം, സുഖസ്ഥാനം.

ക. രാമച്ചം. ഖ. ലാമജകം. (മഞ്ഞനിറമുള്ള രാമച്ചം).

ലയാലംബൻ-നൃത്തംചെയ്യുന്നവൻ.

ലയിക്നം-മ. നശിക്കുന്നു. ഹ. ദ്രവിക്കുന്നു. ന. ഉല്ലസിക്കുന്നു. (സ. ക്രി. ലയിപ്പിക്കുന്നു).

ലലജിഹ്വം-മ. ഭട്ടകം. ഹ. നായ്.

ലലന-മ. സ്രീ. ഹ. കരമുള്ള സ്രീ, ലലതിലും ആഗ്രഹമുള്ളവൾ, വിഭാസശീല. ന. ലാലിക്കപ്പെട്ടവൾ. (ധാരാപഥപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ ഒരർത്ഥം എങ്ങിനെയാണുകൊണ്ട്?) ര. നായ്.

ലലനം-മ. ഉല്ലാസം. ഹ. നാവുനീട്ടുക. ന. ചെഞ്ചല്യം. ര. പയിൻ. തി. മുരൾമരം.

ലലനംപ്രിയം-കടയുരം

ലലനികാ-ചെറിയ പെൺകുട്ടി.

ലലനിക, ലലന്തി-മ. അയവായി കെട്ടുന്ന കണ്ണാഭരണം, മഴുത്തിൽ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന മാല. മ. ശൈലി, പല്ലി.

ലലാടം- നെറി. ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതു്, ഭംഗിയുള്ളതു്, വിലാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു് ഇങ്ങിനെ ശബ്ദാർത്ഥങ്ങൾ.

ലലാടിക-മ. നെറിയിലേ ആഭരണം, നെറിപ്പട്ടം, മ. തൊടുകറി.

ലലാമ-വി. ഭംഗിയുള്ള, കൌതുകം നേർന്നിപ്പിക്കുന്ന.

ലലാമകം-ചുമല, കടുമ്മയിൽ കെട്ടി മുണുക്കുമിട്ടതും നെറിമേൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നതുമായ മാല. ലലാടത്തിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ലലാമം-മ. തൊടുകറി. മ. അടയാളം. ന. കൊടിമരം. ര്. വാക്. @. പ്രമാണം, ന്. പ്രധാനത, റ്. ആഭരണം. ഴ. കരിരയുടെ ആഭരണം. അശ്വതികളുടെ നെറിത്തടത്തിലുള്ള ചിത്രം (ചുട്ടു്). ലലാമം എന്നാൽ കൌതുകമായി ശോഭിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ന്. കരിര. മം. വാക്. മ. പ്രധാന്യം (പ്രധാനം).

ലലിത-വി. മ. ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട. മ. സൌന്ദര്യമുള്ള.

ലലിതം-സുന്ദരിമാരുടെ ചില ശൃംഗാരഭാവം.

ലലിതാ-കസ്തൂരി.

ലലിതാപഞ്ചമി-അശ്വതി മാസത്തിലേ വെളുത്ത പഞ്ചമി.

ലലിതാസപ്തമി - ഭാദ്രപദമാസത്തിലേ തൃതീയാസ്തമി.

ലലിതം-ദേവകന്യകയും എന്ന വൃക്ഷം.

ലലിതം-ഇലവങ്ങൾ.

ലലിതം-വി. മ. ഉപ്പുരസമുള്ള. മ. സൌന്ദര്യമുള്ള. (ലവണധാതു-Sodium).

ലലിതം-മ. അഴക്. മ. ഉപ്പുരസം.

ലലിതം-ഒരു രാക്ഷസൻ.

ലവണൻറെ സാഹചര്യവും വിശുദ്ധസ്ഥിൻറെ മകളുമായ കംഭീനസിയിൽ മധുവിനങ്ങായവൻ, മധുരത്വവൻ. ശിവൻ മധുവിന കൊടുത്ത ശുദ്ധം ലവണൻറെ പക്കൽ ഇല്ലാത്ത അവസരം നോക്കി ശത്രുസ്ഥൻ വധിച്ചു.

ലവണം-മ. ഉപ്പുരസം. അധ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. മ. ഉപ്പു്. ന. കടൽ. ര്. ഇതുപ്പു്. @. ഉപ്പുകാരം.

ഇതുപ്പു്, വിഭയപ്പു്, ലവണപ്പു്, കടലപ്പു്, തുവച്ചിലയപ്പു്, കാതപ്പു്-ഇവയ്ക്കു 'ലവണകരം' എന്നു പേർ.

ലവണസമുദ്രം-ഉപ്പുകടൽ.

ലവണം-മ. ശോഭ. മ. രോമ്. ന. വലിയ വാല്യവം. ര്. ചെറുപ്പന.

ലവണാകരം-ഉപ്പുവിളയുന്ന സ്ഥലം, ഉപ്പുപടന.

ലവണോദ്രം-മ. ഉപ്പുവെള്ളം. മ. ലവണസമുദ്രം.

ക്ഷീരോദ്രം, ലവണോദ്രം, ഇക്ഷുദ്രം, സുരോദ്രം, ഘൃതോദ്രം, ദധ്നുദ്രം, ജലോദ്രം ഇങ്ങിനെ റ്.

ലവനം-മ. കൊയിത്തു്, മ. കണ്ടിക്കക.

ലവൻ-രാമചന്ദ്രൻറെ ഒരു പുത്രൻ.

കശനോടുക്ടി വാല്മീകി വളർത്തി. ശ്രവസ്തിയിൽ വസിച്ചു.

ലവം-മ. സുകൃതമായതു്. മ. അല്പം, അല്പമായ ഒരു സംശയം. ന. നിമിതം. ര്. അറക്കുക, മുറിക്കുക, നേല്പു മുതലായതു് കൊയ്യുക. @. കൊല്ലുക. ന്. നാശം. റ്. കരയാന്യവു്. ഴ. ചീവൽ പക്കി. ന്. ലാമഴുക്കുക. മം. ഇലവങ്ങളുവു്. മ. അതിക്ക.

ലവംഗ - മ. ഘ്രവണം, ഘ്രവണ്ണപ്പു
വ്. ട. കരതാവു വൃക്ഷം.

ലവലി-ഒരു വൃക്ഷം.

അത്തിയുടെ എന്ന പോലെ തടി
യിൽ കഷ്ടമാകുന്നു. ഒരുതരം നെല്ലി
യാണി.

ലവലേശം-അ. വളരെ കുറച്ചുപോലും
ലവാകം-അരിവാരം

ലവാണകം-അരിവാരം.

ലവിത്രം-അരിവാരം. ഇതുകൊണ്ടു മേഘ
ഭിക്കുന്നതിനാൽ ഇതു ചേർ വന്നു

ലശൂനം-വെള്ളള്ളി. ഭക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്
എന്നർത്ഥം.

ലഷിനി- വി. ആശ്വതിക്കപ്പട്ട, കോ
തിച്ചു.

ലസൽ-വി. മ. ഉല്പസിക്കുന്ന. ട. ശോ
ഭിക്കുന്ന. (സൽ, സന്തീ, സൽ)

ലസനം-ശോഭ.

ലസാ-മഞ്ഞൾ.

ലസിക-വായിലെ നീർ.

ലസിക്കുന്നു-ശോഭിക്കുന്നു. (സ. ക്രി. ല
സിപ്പിക്കുന്നു).

ലസുനം-വെള്ളള്ളി.

ലസു-വി. മ. പിടിക്കപ്പെട്ട. ട. സാമ
ന്യമുള്ള.

ലസുകം-വില്ലിന്റെ നടുവ്. കൈയിൽ
അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം.

ലസുകീ-വില്ലു്.

ലധരിദ്രവ്യം-മരമുള്ള വസ്തു

ലധരീ-മ. ഒരുമാതിരി വലിയ തിരമാ
ല. ട. (മ) മടംപിടിക്കു നു ഭട്ടുക്ക്.

ലധമു-കൂട്ടംകൂടിയുള്ള കലഹം.

ലളിത-വി. മ സൗന്ദര്യമുള്ള. ട. ആ
ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട.

ലളിതപദം-ഒരു വൃത്തം (ഒരുതിമര
സ്സിൽ പെട്ടതാണ്).

ലളിതം-മ. സുന്ദരിമാരുടെ ചില തൂം
ഗാരഭാവം. വില്പാസവിശേഷം. സുക
മാരമായ അംഗവിന്യാസം. (വില്പാസ
ങ്ങൾ നോക്കുക). ട. സാഹിത്യശാസ്ത്ര
പ്രകാരം രീതികളിൽ ഒന്ന്. ന. മാനോ
ഹരം, സുന്ദരം.

ലളിതവിസ്താരം-ഒരു കാവ്യം.

ഇതിൽ ബുദ്ധന്റെ ചരിത്രവും ഉപ
ദേശങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ലളിതാ- മ. സൗന്ദര്യമുള്ളവൾ, ട
വേദം.

ലാ

ലാകുക-ലാത്തുക.

ലാക്കി-മ. അടയാളം. ട. ലക്ഷ്യം,
ഉന്നം.

ലാക്കിടി-ഭരാഭരണം.

തിരക്കുപ്പുവിന്റെ മാതിരിയിൽ വ
ലുതായിരിക്കുന്നതും തലയിൽ ചേർത്തു
വച്ചു പിന്നണത്താണ്. തലയിൽ ഉള്ള
തിൽ മുക്കളിൽ വെക്കും.

ലാക്കി-അരക്കു്, കോലരക്കു്, അടയാള
പ്പെടുത്തുന്നത് എന്നർത്ഥം. (ലാക്ഷാ എ
ന്നതിനു ചെമ്പുത്തീച്ചാർ എന്നും പ
ക്ഷമുണ്ടു്).

‘ലാക്ഷാഭവനം അന്നിചിരിക്കും

സുഷുങ്കൽ പരമേശ്വരനോടുതുല്യൻ

(നിസിംബവധം തുള്ളൽ)

ലാക്കി-സീത.

ലാക്കിയാക്കം-ചെമ്പുത്തീച്ചാരിന്റെ പാടു്.

‘ആലംകുഷാകം ലവംഗം സമമതു വൃശലേ’
(അമരകശരകം)

ലാക്ഷ്യാതര-പ്ലാശ്.

ലാക്ഷ്യാപ്രസാദനം - മ. മലങ്കരക. ട. ചെമന പാച്ചോറി. അരക്കിനു നിറഞ്ഞ കൊടുക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം.

ലാക്ഷ്യാരസം-കോലരക്കിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന ചെമന ചായം, ചെമ്പുനീച്ചാറ് (കോലരക്കിൻചാറ്).

ഇതു ചെമന്നിരിക്കും. മംഗളാർത്ഥമായി ശ്രീകൃഷ്ണനെ കാലികളിൽ നേർത്തു നട്ടപ്പുണ്ണ്.

ലാംഗലദണ്ഡം-കലപ്പയുടെ പിടി, കരിശോൽ.

ലാംഗലപലധതി - ഉഴപ്പൊളി, ഉഴവു ചാൽ. കരിപോയ വഴി എന്നർത്ഥം.

ലാംഗലം-മ. കലപ്പ; കരി. ശമിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ട. ഒരുമാതിരി വനവൃക്ഷം.

ലാംഗലി-മ. നീന്തിപ്പുലി. ട. തെങ്ങു്. ആടിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ന. മേത്തോന്നി. ര. നായിക്കൊരണ. ത. മറിക്കുന്നി. തൃ. ഖലദഗൽ.

ലാംഗലികീ-മ. കറംകാട്ടു്. ട. മേത്തോന്നി.

ലാംഗ്രലം-മ. വാൽ. ട. നെല്ലൂര.

ലാംഗ്രലി-മ. കരങ്ങു്. ട. ഇടവകം. ന. ഭാരില: ര. നായിക്കൊരണ.

ലാംലവം-മ. ലഘുരപം, കനമില്ലായ്മ; സംരമില്ലായ്മ. ട. ശരീരസൗഖ്യം.

ലാംജം-മ. മലത്ത്. വരക്കുപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം. ട. നനച്ച ധാന്യം. ന. രാമച്ചം.

ലാംജൂനം-വെള്ളത്തിലിട്ടു ഉലച്ചു കഴുകുന്നു ലാംജൂനം- അടയാളം. പദാർത്ഥങ്ങളെ കാണിച്ചുതരുന്നത് എന്നർത്ഥം.

ലാംജൂരിത-വി. അടയാളപ്പെട്ട.

ലാംട-വി. മ. പഴരായ, ട. ശിശുരപ മുളി.

ലാംട-ഒരു രാജ്യം. (ഇപ്പോഴത്തെ മദ്രാസ്, അഹ്മദാബാദ് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്നു ലാടരാജ്യം).

ലാംടൻ-മ. ഒരു ദിക്കു്. ട. അവിടെയുള്ള മനുഷ്യൻ.

ലാംടം-മ. കതിരയുടെ കാലിൽ വച്ചു തറയ്ക്കുന്ന ഇരിയുപോള: (സം.) ട. വസ്ത്രം. ന. കററം.

ലാംടാനുപ്രാസം - ശബ്ദോപകാരങ്ങളിൽ ഒന്നു്.

ലാംണനീ-കലട

ലാംതു്-ചാട്ടം.

ലാംത-വി. ഏടക്കുപ്പെട്ട, സ്വീകരിക്കപ്പെട.

ലാംതുക-ചാടുക.

ലാംതുനം-സാവധാനത്തിൽ അങ്ങോട്ടു ഇങ്ങോട്ടു നടക്കുന്നു. (നാമം-ലാത്തൽ, ലാത്തു്).

ലാംത്തർ-റാനൽ.

ലാംലം-സംസാരം.

ലാംലം-മ. വരവു്, നേട്ടം. ലഭിക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റു പശ്യങ്ങൾ-അധികം, ഫലം. (ഒരു സംഖ്യയിട്ടു കച്ചവടം ചെയ്താൽ അധികം കിട്ടുന്നത് ലാലം). ട. മ.മ-രംരാശി.

ലാംലജകം-(മഞ്ഞനിറമുള്ള) രാമച്ചം.

ലാംലം-കതിരപ്പന്തി.

ലാംല-വായിലേ റെള്ളം. ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. (ഒരു പദാർത്ഥത്തിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമ്പോഴാണല്ലോ ഇതു ശ്രവിക്കുന്നത്).

ലാംലസം-വ്യാപൃതമായിട്ടുള്ളതു്, സന്തോഷിക്കുന്നത്.

ലാംലസം-മ. അധികമായ ആഗ്രഹം. ട. യാചനം, അപേക്ഷ, പ്രാർത്ഥന. ന. ഉല്ലാസം. ര. വ്യാജ്ഞു്. ത. ദുഃഖം. തൃ. ഇഷ്ടാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാൽ

പശ്ചാതിശയം. പ്രകാശിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ലാലസിക്കുന്നു - അധികമായി ശോഭിക്കുന്നു.

ലാലസീക-ചരം.

ലാലാടിക-വി. മ. ലലാടത്തെ സംബന്ധിച്ചു, നോറിയോടു ചേർന്നു. ഹ. പീനമായ. ന. ദൈവകല്പിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു. (കൻ, കീ, കം).

ലാലാടികൻ-മ. ഏകമാനന്റെ ഭാവം നോക്കി നില്ക്കുന്നവൻ, യജമാനന്റെ മനസ്സിലുള്ളതിനെ മുഖഭാവം നോക്കി അറിയുന്ന ഭൃത്യൻ. ഹ. ഒന്നിനും കോളഭരണാവർ, മദിയൻ, കർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവൻ.

ലാലാലിക-പോത്തു്.

ലാലിക-പോത്തു്.

ലാലിക്കുന്നു-ലാലിക്കുന്നു.

ലാലസിപ്പു-അധികമായി ശോഭിക്കുന്നു. ഇരു പദം സംസ്കൃതത്തിലേ യജ്ജ്വലനത്തെ ഭാഷയിൽ പകർത്തുമ്പോൾ വരുന്നതാണ്. ഇതു സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ വൈദികമാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുണ്ട്.

ലാലിനീ-വേശ്യാ.

ലാവ-കാഴ്ചപ്പെടുത്തിപ്പിട.

ലാവകൻ-കൊയ്യുന്നവൻ.

ലാവ(ക)ം-മീവൽപ്പക്കി (മീവൽപ്പക്കി).

ലാവണ-വി. ഉച്ഛ്വസമുള്ള.

ലാവണം-സ്ഥിരമായുള്ള പണി (ഉച്ഛ്വസം).

ലാവണ്യം-മ. സൌന്ദര്യം. [ജ്ജിൽ 'അംഗലാവണ്യംകോണംഗനമാക്കു (വാതിൽതിറപ്പുട്ടു്)']

ഹ. ഉച്ഛ്വസം.

ലാവണ്യാജ്ജിതം-സ്രീധനമായി കോടുകൾപ്പെട്ട മുതൽ.

ലാവം-മ. കാടപ്പക്കി, മീവൽപ്പക്കി. കോത്തിയറക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ഹ. വെട്ടിയിടുക, മുറിയ്ക്കുക.

ലാവികം-പോത്തു്.

ലാവുന്നു, ലാകുന്നു-ലാത്തുന്നു, ഉലാത്തുന്നു, നടക്കുന്നു.

ലാസകൻ-മ. ആട്ടക്കാരൻ. ഹ. ശിവൻ

ലാസകം-മയിൽ.

ലാസം-ആട്ടം.

ലാസികാ, ലാസികി-ആടുന്നവരും, നാടകി. കളിക്കുന്നവരും എന്നർത്ഥം.

ലാസ്ത്രം-മ. ആട്ടം, നൃത്തം. കളിക്കുക എന്നർത്ഥം. ഹ. കൊട്ടം പാട്ടം നൃത്തവും കൂടിയതു്. ന. ഗേശീനൃത്തം. (ശിവനൃത്തത്തിന്നു രാജസ്വലം എന്നു പേർ).

ലാളനം-ലാലിക്കുക, വാത്സല്യത്തോടെ രക്ഷിക്കുക.

ലാളിക്കുന്നു-വാത്സല്യത്തോടെ രക്ഷിക്കുന്നു, ഭാമനിക്കുന്നു.

ലാളിതം-വി. ലാലിക്കപ്പെട്ട.

ലാളിത്വം-ഏവരുടേയും വാത്സല്യത്തിന്നു പാത്രീഭവിക്കത്തക്ക ഗുണം, മനോഹര പ്രകൃതി, മനോഹരത.

ലി

ലികമം-മ. ഒരു പൂക്കും, അതിനി (ലകമം എന്നതു നോക്കുക). ഹ. പുളിയഞ്ചീര.

ലിക്ഷി-ഇരുതു്; പേനിന്റെ മുട്ട. "ലിക്ഷിത്തുപോലാനു്".

ലിഖിതം-വി. മ. എഴുതപ്പെട്ട. ഹ. വരയ്ക്കപ്പെട്ട. ന. വണ്ണിക്കപ്പെട്ട.

ലിഖിതം-എഴുത്തു്.

ലിഖ്യ-കുറപ്പൻ.

ലിഖ്യപ്രകരണം-ഏഴത്തുകത്തുവെയ്യേണ നിയമങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം.

ലിംഗകം-വ്ളാർമരം.

ലിംഗധാരി-മ. ശിവഭക്തന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു വർത്തിന്റെ പേർ. ഹ. പ്രാത്യക മുദ്രയെ ധരിച്ചിട്ടുള്ളവൻ. ന. ലിംഗം ധരിച്ചവൻ.

ലിംഗനം-ആശ്ലേഷം, കെട്ടിപ്പിടിക്കുക.

ലിംഗപുരാണം-പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളിൽ ഒന്ന്.

ലിംഗാഗ്രം. അടയാളം. ഹ. ശിവലിംഗം. ന. പുരുഷന്റെ അടയാളം, മേൽനം. ര. പ്രകൃതി. മ. (വ്യക്തനത്തിൽ) ശബ്ദത്തിന്റെ പുല്ലിംഗവും മറ്റും. ന. രൂപം. റ. രോഗലക്ഷണം. വ. മനസ്സുലീരാദികളിൽ അഭിമാനത്തോടുകൂടിയ അനുകരണപ്രവൃത്തി.

ലിംഗവൃത്തി-കപടഭക്തികൊണ്ട് ഉപജീവിപ്പാനായിട്ടു സന്യാസികളുടെയും മറ്റും വേഷംകെട്ടി നടക്കുന്നവൻ, കാഷായവസ്ത്രം, ഭണ്ഡം തുടങ്ങിയ ആശ്രമചിഹ്നങ്ങളെക്കൊണ്ടു കാലംകഴിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

ലിവി-മ. അക്ഷരം, ഏഴത്തൂ. പറന്നതൂ. (ഏഴത്തുമ്പോൾ അതു കടലപ്പോലും മറ്റും പററി രേഖയുടെ ആകൃതിയിൽ കാണുന്നതിനാൽ ഈ പേർ സിദ്ധിച്ചു 'ലിഖി' എന്നും കാണുന്നു.

ലിഖി എന്നാൽ വണ്ണങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന 'ലി', 'ആ' മുതലായ ചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു.

ഹ. ചിത്രഏഴത്തൂ.

ലിവികാരൻ-ഏഴത്തുകാരൻ.

ലിപ്ത-വി. മ. പുഴപ്പെട്ട, ലേപനം ചെയ്യപ്പെട്ട. ഹ. തിന്ന. ന. ആലിംഗ

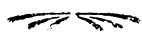
നം ചെയ്യപ്പെട്ട. ര. വിഷതാൽ രേഖപ്പെട്ട. മ. അതുലിയാക്കപ്പെട്ട.

ലിപ്തകം-വിഷം പുരട്ടിയ അമ്പ.

ലിപ്തം-ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട അന്നം മുതലായതൂ. വായിൽ രേച്ചതു് എന്നർത്ഥം.

ലിപ്തവണ്ണപദം-രോഗംമുതലായതുകൊണ്ടു ശക്തിയില്ലായ്മ മേതുവായിട്ടോ; മധുരം, ഖാല്യം, ഇത്യാദി നിമിത്തമോ അക്ഷരങ്ങളോ പദങ്ങളോ ലേപിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്ന വാക്ക്.

ലിപ്തം-ലിപ്താനുള്ള ആഗ്രഹം, ഇച്ഛം.

ലി

ലീഡ-വി. മ. നക്കപ്പെട്ട. ഹ. ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ലീന-വി. ലയിച്ചു, ചേർന്നു.

ലീല-മ. ക്രീഡ. ഹ. കളി. ന. വേഷം. ര. ഉല്ലാസം. മ. ഹാവവിശേഷം. വാക്കിലും നടത്തയിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രിയന അനുസരണമേൽരിക്കുക, (വില്ലാസം നോക്കുക). ന. വില്ലാസം. ശോഭിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരാദികൾ നടത്തുന്നതിനാൽ ഭഗവാനെന്താലോചനയും നിവഹിപ്പാനില്ലാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആവക പ്രവൃത്തികൾക്കു ലീലകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ലീലാശബ്ദവും ക്രീഡാശബ്ദവും പലപ്പോഴും മന്ദമവിനോദങ്ങളെ കുറിയ്ക്കും.

ലീലൻ-മ. കളിച്ചവൻ. ഹ. ലയിച്ചവൻ.

ലീലാകണ്ഠ - ലീലക്കായിട്ടുള്ള കണ്ഠം (താമരപ്പൂവ്).

ലീലാഗാരം-ലീലാഗൃഹം.

ലീലാതിലകം-കേരളഭാഷാശാസ്ത്രവിഷയമായി സംസ്കൃതത്തിൽ ചമച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാചീന ഗ്രന്ഥം.

പുട്ടു ശില്പങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മ. മണിപ്രവാള ലക്ഷണം, മണിപ്രവാള വിഭാഗങ്ങൾ മുതലായവ. ൨. ൪. ന. വ്യംകരണ നിയമങ്ങൾ. ൪. കാവ്യഭാഷങ്ങൾ ൫. കാവ്യഗുണങ്ങൾ. ൭. ശബ്ദലങ്കാരം. ൭. അർത്ഥലങ്കാരം. ൮. രസങ്ങൾ.

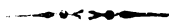
ലീല യഥാന-വി. കളിയോടുകൂടിയ.

ലീലാവതി-മ. ലീലയുള്ള സ്ത്രീ ൨. ഒരു കണക്കുപുസ്തകം. ൩. ഒരു സ്ത്രീയുടെ പേര്, ഭാസ്കരാചാര്യമിത്രന്റെ മകൾ.

ശ്യാമശ്യാസ്പചാരംഗതായ ഭാസ്കരാചാര്യമിത്രന വളരെ വിദൂഷിയായി ലീലാവതി എന്നൊരു പുത്രിയുണ്ടായിരുന്നു. ഭാസ്കരാചാര്യമിത്രൻ സിലാന്തരിരോമണി എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം നിമ്മിച്ചതന്റെ പ്രഥമഭാഗത്തിൽ 'ലീലാവതി' എന്ന പറയുന്നു. ഇതു മിത്രന്റെ പുത്രിയുടെ സ്തോമകമായി നിമ്മിച്ചതാണ്.

൪. ഭട്ട് ൫. മയാസുരന്റെ പത്നി

ലീലാവ ലാസം-ഉല്ലാസം

ലു

ലുങ്കി-മൊസൽമാൻ സ്ത്രീകളുടെ പലനികളുള്ള ഒരു വക വസ്ത്രം.

ലുഗ-മരണനരകം.

ലുബ്ധി-വി. ചിരയ്ക്കപ്പട്ട.

ലുബ്ധിതകേശൻ-തല ചിരച്ചവൻ.

ലുറനം-മ. പിരളക. ൨. ഉരളക.

ലുറിത-വി. മ. പിരളന. ൨. ഉരളന.

ലുറിതൻ-ക്ഷീണം കളയുന്നതിനു പിന്നെയും പിന്നെയും നിലത്തുകിടന്നു കിടന്ന കരിര, ലോരനം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

ലുണ്ണകൻ-കള്ളൻ.

ലുണ്ണനം-കൊള്ളയിടുക.

ലുപ്ത-വി. മ. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട, നശിച്ച. ൨. തള്ളപ്പെട്ട.

ലുപ്ത-നാശം.

ലുപ്തം-കൊള്ള, കവർച്ച

ലുപ്തവണ്ണപദം-രോഗം മുതലായതുകൊണ്ടുള്ള ശക്തിയില്ലായ്മ മേന്മയെക്കൊണ്ടു മധ്യമം, ബാല്യമം ഇത്യാദി നിമിത്തമോ അക്ഷരങ്ങളോ പദങ്ങളോ രചിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്ന വാക്ക്.

ലുബ്ധി-പിത്തം.

ലുബ്ധി വി. ലോഭമുള്ള, പിത്തമുള്ള; കൊതിയുള്ള, പണക്കൊതിയുള്ള.

ലുബ്ധി-പിത്തം.

ലുബ്ധി(ക)-ൻ-മ. പിത്തമുള്ള. ൨. ആകാംക്ഷയുള്ളവൻ, അഭിലാഷമുള്ളവൻ. ൩. നായാടി, വേടൻ, മോഹിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം.

'ലുബ്ധി പട്ടശരണാൽ'

ലുബ്ധി=വേടക്കൂട്ടം

ലുലാപ(യ)-കാട്ടുപോത്തു്.

ലുളിത-വി ഇളക്കപ്പെട്ട.

ലു

ലുട്ടു്-കവർച്ച.

ലുത-മ. ചിലന്തി(ന്നി). ശമരിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം. ശമരിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നർത്ഥം. ൨. ഉറവു്.

ലുതാമർദ്ദകം-കരയ്ക്കു്.

ലുന-വി. മുറിയ്ക്കപ്പെട്ട.

ലുനി-കൊയ്യ.
 ലുനം-വരൽ. ഛേദിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന
 ത്വം.
 ലുലകം-രവള.
 ലുലം-വെളുത്ത ചേന.

ലേ

ലേഖ-രേഖ.
 ലേഖം-ഏഴുത്ത്.
 ലേഖകചതുഷ്ഠയം-സുശീലൻ, കോമ
 ഉംഗൻ, സുകരൻ. സത്യവാമി ഇവർ
 ഭ-ഃ.
 ലേഖകൻ - ഏഴുത്തുകാരൻ, ഏഴുതന്ന
 വൻ. മറ്റു പശ്ചാത്തരം-ലിപികാരൻ,
 അക്ഷരചണ്ഡൻ, അക്ഷരവഞ്ചി.
 ലേഖനതുലിക-ഏഴുതന്നതുപവുംമറ്റും.
 ലേഖനം-മ. ഏഴുത്ത്. റ. ഭൂജമരം
 റ. കരവിക്കരിയ്ക്ക്.
 ലേഖനാർ-ദേവന്മാർ - ലുണികളുടെ
 തുറന്നുവെച്ചതെ ഏഴുതന്നവർ. (ലേഖി
 ക്ക=ഏഴുതുക. കഴുത്ത്, പാദം, കൈ
 ഇവയിൽ നല്ല രേഖയോടുകൂടിയവർ;
 ചിത്രപദാദികളിൽ ധ്യാനാത്മം ഭക്ത
 ന്മാരാൽ ഏഴുതപ്പെടുന്നവർ.
 ലേഖനാഥൻ-ദേവന്ദ്രൻ.
 ലേഖനം-ഏഴുത്തുകൊണ്ട്, ഏഴുത്തുകല്ല്.
 ലേഖനികൻ-അഞ്ചൽക്കാരൻ.
 ലേഖൻ-ദേവൻ.
 ലേഖൻഭൻ-ഇന്ദ്രൻ ദേവന്ദ്രന്റേൻ എ
 ന്നത്വം.
 ലേഖം-ഇടതുക്കയ്ക്കു പൃഷ്ഠസമുഹം. അ
 ക്ഷരസമുഹം പൊലെ വരിവരിയായി
 ട്ടുത്ത് എന്നത്വം.
 ലേഖ്യ-വി. ഏഴുതപ്പെടുവാൻതക്ക.
 ലേഖ്യമുണ്ണിക-ഏഴുതന്ന തുവൽ

ലേഖ്യപത്രം-കരിമ്പന.
 ലേഖ്യം-മ. ഏഴുതീയ കടലാസു മറ്റും.
 റ. ഏഴുത്ത്.
 ലേഖ്യസ്ഥാനം-ഏഴുതന്ന തി ന ജി
 സ്ഥാനം.
 ലേഖ്യി-രചയിൽ കെട്ടുന്ന ചില ചെറി
 യ വസ്തുക്കൾക്കു പറയുന്ന ഒരു പേർ.
 മുഖം തുടയ്ക്കുന്നതിനും മറ്റും കപ്പയ
 ക്കീര മുതലായതിൽ തയാറാക്കി വെച്ചു
 കൊള്ളുന്ന ചെറിയ തൂണി, ലേസ്.
 ലേഖകൻ-പുതുന്നവൻ. തിലം മുതല
 മുതലായതു ചെത്തിത്തെയ്ക്കുന്നവൻ, ക
 ന്നായപ്പണിക്കാരൻ. ലേഖനം ചെയ്യ
 ന്നവൻ എന്നത്വം.
 ലേഖനം-മ. പുരൽ, തേയ്ക്കുക. റ.
 അറവിക്കുറുത്തുതക്കം.
 ലേഖം-മ. മുണ്ണായ്. റ. കമ്മായം തേ
 യ്ക്കുക. റ. ഭക്തിക്കുക.
 ലേഖ്യ-വി. തേയ്ക്കപ്പെടുവാൻ തക്ക.
 ലേഖ്യം-ലേഖനം, പുതുക, തേയ്ക്കുക.
 ലേയം-സിംഹരാശി.
 ലേലം-പരസ്യമായി കൂടുതൽ വില്പയ്ക്കു
 കൊടുക്കുന്ന ഏല്പാട്. (പോർട്ടുഗീസു
 ഭാഷ).
 ലേലിമാനം-പായ്.
 ലേഗം-അല്പം.
 ലേണ്ണി-മൺകട്ട.
 ലേസ്-ചെഞ്ചി.
 ലേസിക്ൻ-ആനപ്പറത്തു കയറി രാഭി
 ക്കുന്നവൻ.
 ലേഥനം-നക്കുക.
 ലേഥം-മ. ഉണ്ണ, ഭക്ഷണം. ആസ്വഭി
 ക്കുക എന്നത്വം. റ. നക്കുക. റ. (മ)
 നക്കുവാൻ തക്ക ഒരു മരത്ത്;
 ലേഥ്യ-വി. നക്കപ്പെടുവാൻതക്ക.

ലോകം-ഭവനങ്ങൾ ഒരു ഭക്ഷണം, അതു നശിപ്പിക്കാൻ ഒരു മരുന്നിനെ നൽകുന്നു; ലോകം.

—:0:—

ലൈ

ലൈംഗം—അജ്ഞാതപുരാണങ്ങളിൽ

ആഗോളകൃഷിയിൽ അഗ്നിയിംഗമം ഉപയോഗിച്ചു. ശിവൻ ധർമ്മംകൊണ്ട് അത്ഭുതമായി. ശിവൻ വെട്ടി. അത്ഭുതം വിട്ടുപോയി. അത്ഭുതം നശിച്ചു. അത്ഭുതം. ഗ്രന്ഥം 2,2,000.

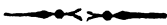
ലൈംഗികം—(വ്യക്തികൾക്ക്) 'അൻ', 'അൻ' മുതലായ വിശദീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു.

ലൈംഗി-ഐവിരവിഷയം.

—:0:—

ലോ

ലോട്ട-വി. ഹീനമം.

ലോ

ലോകജനനം-മ. ലക്ഷ്മി. ട. പാവ്തി.

ലോകജിത്തു-ബുദ്ധമി. തപസ്സുകൾക്ക് ലോകങ്ങളെ ജയിച്ചവർ എന്നർത്ഥം.

ലോകം-ലോകമന്ത്രം.

'ഗണിതഗ്രന്ഥം'വൈദ്യമുഖ്യമി. ഗണവാനന്തപ്രസിദ്ധം. ലോകമേതന്നെ. ലോകമേതന്നെ. ലോകമേതന്നെ. (അർത്ഥം) 'മിന്നിപ്പോകുന്നവരും ഇല്ല'

ലോകം-ഇത് ലോകത്തിൽ യഥാർത്ഥമായി കാണുന്ന പ്രമാണം, ലോകം പ്രകൃതി.

ലോകനാഥൻ, ലോകനായകൻ-മ. ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ, രാജാവ്. ട. ഒരു ബുദ്ധമി.

ലോകപാലൻ-ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ, രാജാവ്. ഇത് ഇന്ദ്രൻ, അഗ്നി മുതലായ ചില ഭവനങ്ങൾ പറയുന്നു.

- (അജ്ഞാതപുരാണം, എന്നതു നോക്കുക. ഇവർ എഴുതുക പാലിക്കുന്നവരാണ്. 1. കിഴക്ക്-ഇന്ദ്രൻ. 2. തെക്കുകിഴക്ക്-അഗ്നി. 3. തെക്ക്-യമൻ. 4. തെക്കുപടിഞ്ഞാറ്-നിത്യം. 5. പടിഞ്ഞാറ്-വരണൻ. 6. വടക്കുപടിഞ്ഞാറ്-വായു. 7. വടക്ക്-കുബേരൻ. 8. വടക്കുകിഴക്ക്-ശിവൻ. ('ഭിക്ഷുരിണികൾ' എന്ന ശബ്ദം നോക്കുക).

ലോകപീഡ - ലോകങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുക.

ലോകപ്പുത്രൻ - മനുഷ്യജനങ്ങൾക്കിടയിൽ.

ലോകപ്രകൃതി-മ. ഇത് ലോകത്തിൽ കാണുന്ന എല്ലാവിധവും സമീപം. സാധാരണമായുള്ള മനുഷ്യസ്വഭാവം.

ലോകബാധ്യവൻ-ആദിത്യൻ.

ലോകം-മ. ഭവനം. എല്ലാം ഇതിൽ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ ഇത് പേർ വരും. മറ്റു പദങ്ങളും - ജന്മം, വിഷ്ണുവും, ഭവനം, ജന്മം. ട. ജനം. ഇ. ജനങ്ങളും. ട്. സ്വർഗ്ഗലോകം. കാണ്യം. ഇ. സ്വർഗ്ഗം എന്നർത്ഥം. ഭൂമി, പാതം, സ്വർഗ്ഗം (പതിനാലു ലോകങ്ങളും എന്നതു നോക്കുക). റ്. കണ്യം.

(വേദാന്തികൾ 8 ലോകങ്ങളും എന്നു പറയുന്നു - ബ്രഹ്മലോകം, വിശ്വലോകം,

സോമലോകം, ഇന്ദ്രലോകം. ഗന്ധവ
ലോകം, രാജസലോകം, യക്ഷലോ
കം, പിശാചലോകം).

(സത്യലോകത്തിൽ എത്തിയാൽ വി
ന്നെ പുനർ ജന്മമില്ല).

ലോകമാതാവ്-മ. ലക്ഷ്മി. ൨. പാ
വതി.

ലോകയാത്ര-ലോകജീവിതം.

ലോകുൾ-ജനങ്ങൾ.

ലോകരൂഡി-ലോകപുസ്തകം.

ലോകവാദം-ജനവാദം.

ലോകവാഗ്ദത്തം-ലോകത്തിലെ വാഗ്ദത്തം.

ലോകവാസം-ലോകത്തിലെ ഇരിപ്പ്.

ലോകസകിതി-വിഷയസുഖത്തിലുള്ള താ
ല്പ്യം.

ലോകാചാരം-ലോകമതം.

ലോകാന്തം-ലോകാവസാനം.

ലോകാന്തരം-വേദാന്തരലോകം, വരവാ
നുള്ള ലോകം, വരവാനുള്ള ജീവിതം.

ലോകാപവാദം-ദുഷ്ടീത്വം.

ലോകായതം-ചാർവ്വകന്മാർ പഠിപ്പിക്ക
പ്പെട്ട ഒരു മതം, ചാർവ്വകശാസ്ത്രം. ലോ
കത്തിൽ പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നവർ ലോകോ
യന്തന്മാർ = ചാർവ്വകന്മാർ. അവരുടെ
ശാസ്ത്രമെന്നർത്ഥം. ഈശ്വരൻ ഇല്ലെന്നു
ള്ള ഒരു പ്രമാണം.

ലോകായതികൻ, ലൌകായതി
കൻ-ചാർവ്വക മതത്തെ അനുസരിക്കു
ന്നവൻ, നാസ്തികൻ, ഈ പ്രത്യക്ഷലോ
കമേ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും വാദിക്കുന്നവൻ, ദേ
ഹാന്തവാദിയായ ബുദ്ധമതക്കാരൻ.

ലോകാലോകം - ഏഴു സമുദ്രങ്ങളെയും
ചുറ്റിയുള്ള ഒരു പർവ്വതം. ഈ ലോക
ത്തെ ചുറ്റി നില്ക്കുന്ന ഒരു പർവ്വതം,
ലോകാലോകപർവ്വതം. മറ്റൊരു പർവ്വ
തം-ചക്രവാളം.

'ഇക്ഷ്വാണിമണ്ഡലങ്ങൾ
നാലൊന്നുണ്ടാറിത്താലും
ശിക്ഷയാ ലോകാലോക-
ത്തിന്നകമെത്താതെ'

(ഭാഗവതം)

'ലോകപാതിയാലോകവൃഥാകയാൽ
ലോകാലോകമിതെന്നു പറയുൻ'

(സന്താനശോപാലം പാഠം)

നിർമ്മലജലസമുദ്രത്തിന്റേ ചുറ്റും ഭൂമി
യെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന ഒരു പർവ്വതമാണു
ലോകാലോകം. അതിനപ്പുറം മുഴുവനും
ഇരുട്ടാകുന്നു. ഈ പർവ്വതം സമുദ്രമുഖ
സമുദ്രസമുദ്രരൂപമായ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും
ഒരു ചക്രരൂപത്തിൽ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നു).

ലോകീകൃന്ദൻ-അടങ്കൽ കാരണം.

ലോകേശൻ-ബ്രഹ്മാവ്.

ലോകൈകിന്നാഥൻ-ലോകങ്ങൾക്കു ഏ
കനാഥൻ, പരിനാലു ലോകങ്ങൾക്കു
താൻതന്നെ നാഥനായുള്ള ഏതെങ്കിലും.

ലോകാകിതി-മ. ലോകതപശ്ചയം
ലോകപ്രകൃതിയേയും വിവരിക്കുന്ന വാ
ക്യം. ൨. ആളുകളുടെ സംയാദനമാ
യുള്ള പറച്ചൽ, പഴയൊല്ലം.

ലോകേശ്വരൻ-വി. ലോകത്തിൽ ശ്രേ
യ്യതയുള്ള.

ലോചക-വാഴ.

ലോചകൻ-ദുർബ്ബലി.

ലോചകം-മ. മംസലന്ധം. ൨. ക
ണ്ണിലെ ഉണ്ണി. ന. വിളക്കുപക്കി. ര.
നേറ്റിപ്പട്ടം. @. കണ്ണി. ൩. നീല
വസ്ത്രം. ൪. കണ്ണലം. ൮. വാഴ. ന.
വില്ലിന്റെ തൊണ്ട് ൧൦. പുരികം.
൧൧. സ്ത്രീകൾ നേറ്റിമേൽ ധരിക്കുന്ന
ഒരു വിശിഷ്ട ആഭരണം.

ലോചനം-യാത്രാനന്ദത്തെ ദേവി.

ലോചനം-കണ്ണ. കാണാനുള്ളതു് ഏ
ന്നർത്ഥം.

ലോചനാമയം-കണ്ണിൽഭീനം.

ലോചമൽക്കം-കരിഞ്ചീരകം. (ലോച മസ്തകം എന്നതു നോക്കുക).

ലോചമസ്തകം-മ. മയിലോശിക. ഭംഗിയുള്ള മസ്തകങ്ങൾക്കുടിയതു് എന്നർത്ഥം. (പാഠം-ലോചമൽക്കം) ഉ. കരിഞ്ചീരകം. ന. ഒരു പുഷ്പം.

ലോടനം-ഉരുളക.

ലോട്ട്-മ. ഉപദ്രവം. ഉ. കളി.

ലോഠം-ഉരുളക.

ലോഠം-മ. കവച്ചു. ഉ. കണ്ണനീർ. ന. അടയരും. ട്. ഉപ്പ്.

ലോത്രം -കഞ്ഞിക്കവണെടുത്തതു്. (ലോപ്ത്രം എന്നതിന്റെ പാഠം).

ലോദ്ഗ്രം - പാശ്ചാറ്റി. രോഗങ്ങളെ കടക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ലോപം-മ. കറവു്. ഉ. നാശം. ന. ഘോരനം. ട്. സന്ധികളിൽ ഒന്നു; (വ്യംകരണത്തിൽ) പദങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നവർ വണ്ണങ്ങൾ നശിക്കുന്നതിനു് ലോപം എന്നു പേർ. ഉ-ം, കണ്ടു + ഇല്ല = കണ്ടില്ല.

ലോപാമുദ്ര-അഗസ്തൃ മഹഷിയുടെ സഹധർമ്മിണിയായ പത്നി. സ്ത്രീകളുടെ രൂപാഭിമാനത്തെ മുരടിക്കയും ബ്രഹ്മസൃഷ്ടിയെ മുദ്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നർത്ഥം. മന്തളത്തൂണുകൾ ചെയ്യുവാനെങ്കിലും സന്തോഷമില്ലാത്തവർ എന്നർത്ഥം - ഒരിക്കലും ധർമ്മത്തിന്നു ലോപം വരുത്താത്തവർ ഇങ്ങനെ ശബ്ദാർത്ഥങ്ങൾ. (അഗസ്തൃൻ എന്നതു നോക്കുക).

അനസൃയ (അത്രിമുനിയുടെ പത്നി), ലോപാമുദ്ര (അഗസ്തൃമുനിയുടെ പത്നി), അന്ധശി (വസിഷ്ഠന്റെ പത്നി). ഈ മൂന്നു മഹഷിപത്നിമാരും പാതിപ്രത്യുനിഷ്ടയിൽ അതി പ്രസിദ്ധകളാണ്.

സ്വപത്തിയാണെന്നതിനുവേണ്ടി അഗസ്തൃൻ അനേകം മൃഗങ്ങളുടെ അഴകുള്ള അംശങ്ങൾ എടുത്തു ലോപാമുദ്രയെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈ സ്ത്രീയെ സന്തുഷ്ടയാക്കുന്നതിനായിട്ടു് അഗസ്തൃൻ ഇപപലൻ എന്ന രക്ഷാർച്ചിരനെ വധിച്ചു. അവന്റെ സർവ്വസ്വത്തുക്കളും കൊടുത്തു. ലോപാമുദ്രയ്ക്കു കൌശീതകി, വരപ്രഭാ, ലോപം ഇങ്ങിനെയും പേരുകൾ ഉള്ളതായി കാണുന്നു).

ലോപിഷ്ഠനം-മ. കറയുണ. ഉ. നശിപ്പിക്കുന്നു. ന. ഘോരിക്കുന്നു.

ലോപ്ത്രം, ലോത്രം -കൊള്ളയിട്ടെടുത്ത വസ്തു.

ലോഭം-മ. അത്യാഗ്രഹം, ധനുഗ്രഹം. ഉ. വിത്തുക്കു്. (ആർക്കും ഒന്നും കൊടുക്കരുതെന്നുള്ള വിചാരമത്രെ ലോഭം).

ലോഭവാൻ-ലുബ്ധൻ, അത്യാഗ്രഹി.

ലോഭി-വി. ലോഭമുള്ള (ഭീ, ഭീനീ, ഭി).

ലോഭിഷ്ഠനം -ലോഭത്തെ കാണിക്കുന്നു, ദ്രവ്യം ചെലവിടാനേയും മറ്റും സൂക്ഷിക്കുന്നു.

ലോമപാദൻ - ഒരു അംഗരാജാവു്. (ഋക്യുതംഗൻ എന്നതു നോക്കുക)

ലോമം-മ. രോമം. മുളയ്ക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ഉ. വാൽ.

ലോമശ-വി. രോമംകൊണ്ടു മുടയിരിക്കുന്നു.

ലോമശ-മ. മാഞ്ചി. (രോമശ എന്നാലാവാം). രോമമുള്ളമായ ഒരുമുള്ളതു് എന്നർത്ഥം. ഉ. ക്ലുങ്കിലുപ്പു്. ന. വയയ്യു്. ട്. ഉഴരകം. ഉ. ധനുക്കാസിസം. ഞ. വെറുവയയ്യു്. റ്. നരമാഞ്ചി വൃ. മഹാമദ. ന്. നായ്ക്കൊരുങ്ങുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങളി.

ലോമശൻ-മ. ഒരു മഹഷി. ഡ. ഡ. മുട്ടാട്ട്.

ലോമവർണ്ണം-രോമാണ്യം (രോമവർണ്ണം).

ലോല-മ. നാഷ്. ഡ. ലക്ഷ്മിദേവി. ന. സുന്ദരി.

ലോല-വി. മ. ആഗ്രഹമുള്ള. ഡ. ഇളക്കമുള്ള, ഇളകുന്ന, വിറപ്പിക്കുന്ന.

ലോലിത-മ. ആഗ്രഹം. ഡ. ഇളക്കം. വിറയൽ.

ലോലൻ-സ്ഥിരതയില്ലാത്തവൻ.

ലോലം-ചഞ്ചലമായിട്ടുള്ളത്.

ലോലംബം-വണ്ണം.

‘കരതലോലംബംബമാലംകലംമാലം’

ലോലിത-വി. ഇളക്കപ്പെട്ട, മരുന്ന.

ലോലുപ-വി. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

(ഗർഹിതമാകുവണ്ണം മുഴിഞ്ഞാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ-ലോലുപൻ).

ലോലുഭ-വി. അത്യാഗ്രഹമുള്ള.

ഏറ്റവും ലോഭിക്കുന്നവൻ-ലോലുഭൻ).

ലോലുഭേഭനം-കട്ടയുടക്കുന്നതിനുള്ള കടി, പല്ലിക്കടി.

ലോലുഷം-മ. മൺകട്ട. കട്ടപ്പിടിച്ചത് എന്നർത്ഥം. ഡ. ഇരിയുകിട്ടം. ന. ഭാട്ട്.

ലോലുഷം = മൺകട്ട.

ലോലം-വി. മ. ചെമ്മല്ലനിറമുള്ള. ഡ. ചോരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള.

ലോലഹിന്ദന്തം -കന്തക്കല്ലി, അയസ്സാന്തം.

ലോലഹിന്ദൻ - കൊല്ലൻ. ഇരിയുപണിചെയ്യുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. (കരവൻ).

ലോലകിട്ടം-ഇരിയുകിട്ടൽ.

ലോലമുഖികന്യാം-ഇരിയു കാനതവും തമ്മിലുള്ളതുപോലെയുള്ള പരസ്പരകർമ്മം.

ലോലജിത്തു്-വളം.

ലോലദ്രാവി-ചൊൽകാരം.

ലോലനാഡി-രക്തക്കുരുപ്പം.

ലോലപ്രയുഷം-കുറപ്പുകുടി. ഇരിയുപോലെ ഉറപ്പുള്ള പൂഷ്ണോടുകൂടിയത് എന്നർത്ഥം. (അറപ്പുകുടിഎന്നുംകൊണ്ടു).

ലോലപ്രതിഭ - ലോലംകൊണ്ടുള്ള പ്രതിഭ, അടകല്ലി.

ലോലം-മ. ഇരിയ്ക്ക്. ചേർക്കുന്നതു എന്നർത്ഥം. ഡ. ഉരുകി. ന. ഇരിയ്ക്ക്, ചേർത്ത് മുതലായവ. ഭ. വെള്ളോട്ട്. @. ശബ്ദം. ന്. രക്തം. റ്. അകിൽ. ഇരമ്പിനെപ്പോലെ ഉറപ്പുള്ള കാര്യമുള്ളത് എന്നർത്ഥം. ശബ്ദത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ ഹരണം എന്നും ശബ്ദം.

(ലോലങ്ങളെല്ലാം അഗ്രന്യങ്ങളാകുന്നു).

ലോലമയ-വി. ലോലംകൊണ്ടുള്ള.

ലോലല-വി. അസ്പഷ്ടമായി പറയുന്ന, കൊഞ്ഞപറയുന്ന.

ലോലലം-ഇരിയുപങ്ങളായുടേ വലിയ വളം.

ലോലാഭിസാരം-ശബ്ദങ്ങളോടുകൂടെയുള്ള യാത്ര. (ലോകാഭിഹാരം നോക്കുക).

ലോലാഭിഹാരം, ലോലാഭിസാരം-അസ്പഷ്ടമായ രാജാക്കന്മാരുടെ നീരായവിധിയുടെ (നീർ ഉഴിച്ചിന്റെ) നേ.

(ചിഹ്നവുമായി അല്ലെങ്കിൽ ദാർശ്വം ഇഴുതിയവൻ അയ്യയപുരു ചെറു യുദ്ധത്തിനായി പുറപ്പെട്ടുപോയ നീരാജനായ വിചെയ്യുക പരിവർണ്ണം. ലോലാഭിഹാരം എന്നതു നീരാജനത്തിന്നുശേഷം ചെയ്യുന്ന ‘അയ്യയം ഏടുപോക’ എന്ന പ്രയാസകരമായ പേരാണ് അഭിപ്രായംകൊണ്ടു).

ലോഹിത-വി. ചെമന്ന.

ലോഹിതൻ-ചൊല്ലും എന്ന ഗ്രന്ഥം.

ലോഹിതം-മ. ചോര. ശരീരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതെന്നർത്ഥം. ട. കടും ചെമപ്പ്. ന. ചെമന്ന അകിൽ. ര. യുദ്ധം. @. കങ്കമം, പുൽ കങ്കമം. ന്ന ഒരു മത്സ്യം. ള. രക്തചന്ദനം. വൃ. ചെന്നെല്ല്. ന്. പത്തങ്ങം. ഗ. ഹരി ചന്ദനം. ഗ. കരണ ചണ്ഡപവർ. ഗ. വാകച്ചെയ്യ്. ഗ. ചെമന്ന കരിയ്. ഗ. കമ്പിപ്പാലം. ഗ. ചെങ്കവരിമീൻ. ഗ. പയ്യ്. ഗ. ബ്രഹ്മപുത്രനടി.

ലോഹിതക-വി. ചെമന്ന.

ലോഹിതകം- പന്തരംഗമണി. ലോഹിത വസ്ത്രമായിട്ടുള്ളതു് എന്നർത്ഥം. ചെമപ്പകല്ല്, മണികല്പം. ട. പിള്ള. ന. ചൊല്ലും.

ലോഹിതചന്ദനം-രക്തചന്ദനം.

ലോഹിതം-മ. കോപം കൊണ്ടോ സ്നേഹംകൊണ്ടോ ചെമന്നവരും. ട. ഒരു വള്ളി. ന. അഗ്നിയുടെ ഒരു മീറപം. സസ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ര. ചെമന്ന തഴ്താമ. @. പന്നിക്കിഴങ്ങു്.

ലോഹിതാംഗൻ -ചൊല്ലും. ചെമപ്പതിരമായ അംഗങ്ങൾഉള്ളവൻഎന്നർത്ഥം.

ലോഹിതാശ്വൻ-അഗ്നി.

ലോഹിതികാ - അനരാഗംകൊണ്ടോ കോപം മുതലായതു കൊണ്ടോ ചെമന്നവരും. (ഇവരും സ്വതഃ ചെമന്നവരും അല്ല). ലോഹിതികം എന്നുമാണു്.

ലോഹിനി-ചെമന്നവരും.

ലോഹിനികാ — അനരാഗംകൊണ്ടോ കോപം മുതലായതു കൊണ്ടോ ചെമന്നവരും. (ഇവരും സ്വതഃ ചെമന്നവരും അല്ല).

ലോളിതാ-ചഞ്ചലം.

ലേഴ

ലേഴകായതികൻ-ബുദ്ധമുനി ചാർച്ചകർമ്മക്കാരൻ. (ലേകോയതികൻ എന്നതു നോക്കുക).

ലേഴകിക-വി. ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച (കൻ, കീ, കം).

ലേഴകിം-മ. സാഹിത്യസാഹസ്യപ്രകാരമുള്ള വസ്തുവത്തിന്റെ രണ്ടുവിധങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഇതു വിനോദത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതുമാണു്. ലോകമയ്യോല (ലോഹ്യം എന്നു പറയാറുണ്ടു്).

‘(ലേഴകികം എന്നു ചിലർ ഏഴുതാറുണ്ടു്. ഭീഷം ആവശ്യമില്ല. ലേഴകികം എന്നു മതി. സംസ്കൃതത്തിലെ ഭീഷങ്ങളെ കുറഞ്ഞുമാണു മലയാളത്തിൽ നടപ്പു്. തരവപ്രകൃതിയിലെ വധകരം നോക്കുക. മൂന്നക്ഷരമുള്ള ഒരു പദം മുഴുവൻ ഭീഷമായിരുന്നാൽ ഉള്ളതലധികം ഉച്ചാരണസൗകര്യം മധ്യസ്വരം ഹ്രസ്വമായിരുന്നാലോകയാൽ ഭീഷം ചെയ്യുന്നതിനു ഒരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല).

(സാഹിത്യസാഹ്യം)

ലേഴമം-ഇരിയ്യ്. (ലോഹം എന്നതിന്റെ പാഠം)

ലേഴമിതിക-വി. ചെമപ്പനിറമുള്ള.

ലേഴമിത്യം-ചെമപ്പ്.

This PDF edition is generated from the scanned images of Śabdatārāvali, volume 2, edition 2, made available by a team of volunteers comprising of Shiju Alex, Byju Ramakrishnan, VS Sunil, Vishva Prabha and Benjamin Varghese. This can be downloaded or read online at <http://stv.sayahna.org> under the terms of Creative Commons Attribution-ShareAlike License.

Sayahna Foundation, JWRA 34, Jagathy, Trivandrum 695014 • info@sayahna.org